

[Christmas Møller.]

tale særdeles længe om her i Salen, fordi vi har drøftet dem saa mange Gange, og fordi vor Interesse for deres Løsning er saa varm som nogens: Det er Skabelsen af saa taalelige Vilkaar i Landbruget som muligt, og det er Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde her: Lad os faa en sagkyndig Undersøgelse af hele Landets Stilling, en Statusopgørelse af Erhvervslivet. Deri er vi ikke uenige med det ærede Medlem. Herunder kræves sikkert ogsaa en Opgørelse af Skattetrykket, saaledes som det former sig i Landet, og hvor vi ganske sikkert maa have en Ændring, saaledes som Skattetrykket hviler i Forholdet mellem By og Land, idet der ikke kan være nogen Tvivl om, at samtidig med, at en Udvikling har ført til gode Vilkaar for en Række enkeltstaaende Byerhverv, hviler Skatten procentvis meget voldsommere paa Landbrugserhvervet og Erhverv i Tilknytning hertil.

Vi kræver en positiv Landbrugspolitik. Vi har fremsat Forslag i Landstinget om en Korntælling og en Kornordning. Det skal vel ned i den store Kasse, hvori det alt sammen skal forsvinde, for at det eneste, som kan være trygt og roligt og sikkert her i Landet, kan være Regeringen. Jeg peger paa, at i December 1934 indførtes her til Landet for 12 Mill. Kr. Korn imod for 5—6 Mill. Kr. i 1933, altsaa for 6—7 Mill. Kr. mere. I 1935 indførtes der i de første 3 Maaneder her til Landet for 30 Mill. Kr. imod for 14½ Mill. Kr. i de samme Maaneder i 1934. I 4 Maaneder, fra December til Marts, er der altsaa her til Landet indført for mellem 20 og 30 Mill. Kr. mere Korn, i en Tid, hvor hver kyndig siger, at der er Korn nok, i en Tid, hvor selve Landboforeningerne, som ellers ikke har støttet Konservatismens Krav, kræver den Korntælling, som skulde vise, hvorledes Stillingen er.

En Række Erhverv har over Valuta-centralen maattet føre haarde Kampe, en Række Erhverv har maattet føle sig generet paa den ene og den anden Maade. Jeg siger ikke, at der ikke maa være Gener i en Tid som denne; men jeg bebrejder voldsomt Regeringen, at den lader en Kornindførsel finde Sted og fortsat finde Sted — i de kommende 4 Maaneder maaske for 30—40 Mill. Kr. mere til dette end nødvendigt — samtidig med, at en Række Erhverv, som man kunde hjælpe igennem ved, at man paa en lang Række Omraader

skabte Arbejde, maa lide under, at der ikke er Valuta dertil.

Vi anser det for ansvarsløst af Regeringen ikke at gennemføre en Kornordning. Vi anser det for ansvarsløst, at den ikke er gennemført inden Saatid. Vi anser det for ansvarsløst af Regeringen, at den lader Skattetrykket, som jeg alt har nævnt, hvile centnertungt paa det ledende Erhverv gennem de gældende kommunale Ejendoms-skattelove. Vi siger til Regeringen, at over for den Udvikling, der findes i Landet, det Misforhold mellem Byerhvervs-Pristallet og Landbrugets Pristal, det Misforhold, som er mellem Indtjeningsvne i den ene og den anden Del af Landet — jeg pegede allerede for Aar tilbage, saa tidligt som i 1930—31 paa, hvilke Ødelæggelser det kunde medføre —, er det urimeligt og meningsløst, at den ikke gennemfører en Række Foranstaltninger, som først og fremmest vilde betyde, at Arbejdere blev efterspurgt direkte af Landbruget, og dernæst gennem Indkøb hos handlende, gennem Bestillinger af Arbejde hos Haandværkere indirekte vilde skabe en betydningsfuld Aflastning af Arbejdsløsheden.

Vi siger endvidere til Regeringen, at naar Regeringen og navnlig Socialministeren Gang paa Gang har givet Udtryk for, at Danmark har den bedste Sociallovgivning i Verden — en Sociallovgivning, som ikke har kunnet gennemføres, uden at de to egentlige Regeringspartier har faaet Støtte fra anden Side —, da er det urimeligt, at man paa denne sociale Lovgivnings Omraade ikke benytter det Nødhjælpsarbejde-Princip, som Socialdemokratiet selv har stemt for, men gaar efter den Tarif, som mere og mere raader Arbejdere og Arbejdsgivere imellem — og Fagforeningerne i Danmark tæller snart 400 000 Medlemmer —, naar det offentlige under tunge Byrder sætter Arbejder i Gang, som det ellers ikke vilde have Raad til.

Vi siger til Regeringen, som altsaa fortsat mener, at den skal raade i Landet, som fortsat mener, at det er den, der skal bære Byrden eller have Æren: glem ej heller, at der i en Del af Landet, i de sønderjyske Landsdele, hersker Forhold, økonomiske og nationale, som kræver Agtpaagivenhed, Handling fra Regerings og Rigsdags Side. Jeg ønsker paa ingen Maade andet, end at vi, som det skete i 1920, kan staa sammen om den økonomiske Politik i Sønderjylland. Jeg ønsker ikke, og ingen i mit Parti ønsker, at Spørgsmaalet om Sønderjyllands økonomiske Forhold skal drages ind i den almindelige Politik. Men jeg ønsker at sige